

عنوان مقاله:

برنامه ریزی مدیریت شهری در بهسازی و نوسازی بافت فرسوده با رویکرد ساماندهی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی فناوری های نوین در مهندسی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

مجید بختیاری - کارشناس ارشد شهرسازی، (گرایش برنامه ریزی شهری)، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس

خلاصه مقاله:

امروزه برنامه ریزان شهری به دنبال شناسایی بافتهایی هستند که در زمینه های اجتماعی و کالبدی در اولویت نوسازی و بهسازی قرار دارند. بافتهای فرسوده و ناکارآمد شهری مناطقی از شهر است که در طی سالیان گذشته عناصر متشکله آن اعم از تاسیسات روبنائی، زیربنائی، ابنیه، مستحدثات، خیابانها و دسترسی ها، دچار فرسودگی و ناکارآمدی شده و ساکنان آن از مشکلات متعدد اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و کالبدی رنج می برند. در این بین طرحهای احیاء، بهسازی و نوسازی، طرح هایی هستند که در چهارچوب طرحهای توسعه شهری (اعم از جامع و تفصیلی) به منظور اجرای برنامه های احیاء، بهسازی و نوسازی شهری با رعایت اصول شهرسازی، فنی و معماری تهیه میشود. این طرحها در برگیرنده کاربریهای جدید و مورد نیاز محدوده معینی از بافتهای فرسوده و ناکارآمد شهری بوده و اجرای آنها متضمن تامین خدمات عمومی و زیر ساختهای شهری از قبیل شبکه های دسترسی، معابر و بدنه آنها، پروژه های عمران و خدمات شهری، فضای سبز و غیره است که متکی بر ضوابط شهرسازی و معماری ایرانی-اسلامی و بومی هر منطقه می باشد. هدف مقاله حاضر برنامه ریزی مدیریت شهری در بهسازی و نوسازی بافت فرسوده با رویکرد ساماندهی می باشد. در نتیجه می توان گفت بافت های فرسوده و قدیمی شهرهای کشور که در اغلب موارد هسته اولیه و اصلی آن شهرها را تشکیل می دهند، از یک طرف جزو میراث فرهنگی و تاریخی آن شهرها محسوب شده و حفظ، بهسازی کالبدی و توانمندسازی عملکردی آنها اجتناب ناپذیر می باشد و از طرف دیگر اغلب این بافت ها با گذشت زمان و عدم توجه و نگهداری مناسب، دچار فرسودگی و اضمحلال کالبدی و عملکردی می گردند.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی، مدیریت شهری، بهسازی، نوسازی، بافت فرسوده، ساماندهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1237855>

